

vens § 11 fastsatte Grænse kan ikke paa nogen Maade berøres af Lovforslaget. Atter her sagde det ærede Medlem, at man kom for hurtigt til en Stigning, og forbavsedes over, at jeg er gaaet med til en Stigning for dem, der ejer fra 10,000 til 15,000 Kr., hvor der er en Stigning paa 0,10 pro mille, nemlig fra 0,65 til 0,75. De Personer, der rammes, er i alt 22,000 med en Formue af tilsammen 254 Mill. Kr., og de skal kun betale 26,000 Kr. mere om Aaret, altsaa betale 1 Kr. mere for 10,000 Kr. Atter her, synes jeg, kommer det radikale Overbud, naar man er inde paa, at 1 Kr. paa 10,000 Kr. er noget, som man selv i dette høje Ting, der er et demokratisk Ting, behøver at gøre Indvending mod. Det glæder mig meget, at det ærede Medlem, der talte for Socialdemokraterne, det ærede Medlem fra Nakskov (Bresemann), ikke vilde lægge Vægt paa denne Krone, kom lettere over den end det ærede Medlem fra Æbeltoft. Ogsaa det ærede Medlem, der talte paa mit Partis Vegne, kunde fordøje denne Krone, og jeg maa sige, at naar man gaar saa højt — det skal jeg straks komme til —, som vi dog er gaaet med denne Formueskat, skal man saa frygte saa stærkt 1 Kr. paa 10,000 Kr.? Den næste Gruppe, de Folk, der har Formuer paa mellem 15,000 Kr. og 30,000 Kr., og som ogsaa faar et Skattepaalæg af 0,10 pro mille, bestaar af 47,000 Personer med tilsammen en Formue paa 863 Mill. Kr. Jeg vil gaa ud fra, at de kan taale denne 0,10 pro mille. Kan man bevise det modsatte og gøre dette stærkt gældende, skal det, som jeg allerede har sagt, ikke for mig staa paa, om man ikke kunde lade dem slippe billigere. Maaske ærede Medlemmer vil erindre, at det sidste Ord, jeg sagde, da vi i November diskuterede de muligt kommende Lovforslag, var, at jeg var tilbøjelig til at lade saa mange som muligt slippe billigt, og for saa vidt kan jeg gaa med til dette. Men jeg vil mene — og derfor maa jeg altsaa foreløbig opretholde mit Forslag —, at der er nogen Grund til at medtage ogsaa disse Personer i dette Lovforslag. Det ærede Medlem gjorde saa gældende, at han undrede sig stærkt over — ogsaa for det ærede Medlem er Forbavelse rimelig ligesom min Forbavelse over hans Overbud —, at jeg kunde fremsætte et saadant Lovforslag, hvor man saa tidlig begyndte med Stigningen, for det svarede ikke til, hvad det radikale Parti havde budt ham, da han i sin Tid var Finansminister og det radikale Parti i Op-

position. Nu skal jeg ikke igen komme ind paa, hvordan Lys og Skygge fordeler sig mellem Ministre og Opposition, det har jeg en Gang rørt ved og mener, at jeg har talt tilstrækkeligt om. Men det ærede Medlem tager fejl i den Henseende, hvis han tror, at man ikke den Gang fra radikal Side var inde paa det samme, som jeg nu er inde paa, for det, det radikale Forslag den Gang gik ud paa, var, at man for Formuer paa indtil 15,000 Kr. skulde betale 0,40 pro mille og paa fra 15,000 til 30,000 Kr. 0,80 pro mille, og saa var der oven i Købet fra radikal Side gjort det Tilbud, at dette, som man kunde kalde Grundbeløbet, kunde forhøjes med $\frac{1}{3}$. Følgelig kan jeg ikke se, at man var kommet mindre vidt den Gang fra radikal Side, end jeg er kommet i mit Lovforslag. Jeg tilstaa, at jeg ikke har undersøgt det før paa Foranledning af det ærede Medlem, for jeg har ikke haft den Interesse for Fortidsstridigheder som det ærede Medlem; men efter at have undersøgt det maa jeg sige, at det er forbavsende, hvor godt det nuværende Lovforslag stemmer med det, det radikale Parti den Gang gjorde gældende overfor det ærede Medlem. Men selv om det nu ikke var saa, selv om vi var gaaet noget højere den Gang, skulde jeg med stor Sindsro staa inde derfor, thi jeg kan jo ikke nægte, at Sagen ligger anderledes nu, og det er ogsaa det, som har gjort, at jeg er gaaet med til at forhøje Formueskatten for de mindre Formuer. Vi er i en ganske overordentlig Situation, og naar det er saaledes, at vi trykkes økonomisk og finansielt, maa de, der har en nogenlunde stor Formue, betale, og jeg kan ikke se rettere, end at de, der har fra 10,000 til 30,000 Kr. i Formue, er Folk, som man kan beskatte lidt højere end normalt i Øjeblikket, naar den Beskatning, det hele drejer sig om, dog ikke er større end angivet i dette Lovforslag.

Det ærede Medlem kritiserede dernæst den stærke Leddeling i dette Lovforslag og ogsaa i det andet, fordi han mente, at Fristelsen vilde være større for de skatteydende til at se at slippe udenom og komme et Trin dybere ned, end de egentlig skulde. Jeg vil dertil sige: Mon ikke denne Fristelse bliver endnu større, naar der er et dybt Spand mellem to Trin? Vil man da ikke lettere forsøge at komme udenom, og er dette Lovforslag ikke ligesom et Net med fine Masker, hvori man lettere fanger Fiskene, end naar Maskerne er meget vide? Derom kan man naturlig-